

DÍL 3

TVRZENÍ:

Problémy s evolucí jsou pouze iluzorní

*Evolucionisté tvrdí, že existují rozumné teorie
i pro ta největší „překvapení“ evoluce.*

Kapitola 12

Argument: Evoluce člověka

Evolucionisté říkají: „Jedinečné vlastnosti lidského druhu lze snadno vysvětlit.“

Epizoda PBS č. 6 — pod názvem „Mysl ve velkém třesku“ — se pokouší vysvětlit ten největší rozdíl mezi lidmi a zvířaty: naši mysl, včetně výsady používat řeč. Téměř vůbec se však nesnaží evoluci *dokázat*; pouze ji *předpokládá*, a pak rozdíly dané tímto předpokladem vysvětluje vymyšlenými příběhy. Cestu k tomu si již patřičně vydláždila zavádějícími argumenty o podobnosti DNA opic a lidí v PBS 1.

Vyvinuli se lidé z tvorů podobných opicím?

Podobnost mezi opicemi a lidmi je jedním z nejoblíbenějších evolučních argumentů pro společného předka na základě podobného vzhledu. Celý seriál PBS v odpovědi na otázku: „Vyvinuli se lidé z tvorů podobných opicím?“ všude přímo křičí „ano“, a k umocnění účinku pak epizoda 1 ukázala množství fosilií domnělých „lidoopů“. To však bylo velmi zavádějící – ukázala totiž několik údajných „lidoopů“, které už ani sami evolucionisté nepovažují za skutečné mezičlánky. Ukázala například od Louise Leakeyho starou fotografii se *Zinjanthropus boisei* (nyní *Paranthropus boisei*) nebo *Paranthropus robustus*, zvaný „Lous-

kač ořechů“ nebo někdy také robustní australopiték. Jenže tihle všichni už byli dávno odsunuti z domnělého evolučního stromu člověka na neurčitou vedlejší větev.

PBS 1 také tvrdila, že DNA šimpanzů je z 98 % podobná lidské a uvedla, že se jedná „jen o pár pravopisných chyb“. Nicméně tvrzení, že jde jen o „pár“ rozdílů je naprostý podvod – informace v lidské DNA obsahují 3 miliardy „písmen“ (párů bází) v každé buňce, takže dvouprocentní rozdíl je ve skutečnosti 60 milionů „pravopisných chyb“, nemluvě o tom, že i těch 98 % je sporných!¹ A také samozřejmě nejde o „chyby“, ale o dvacet 500stránkových knih s novými informacemi, které musí evolucionisté vysvětlit mutacemi a přírodním výběrem. Ale i kdybychom jim teoreticky přiznali 10 milionů let, studie populační genetiky jasně ukazují, že zvířata s generační dobou podobnou té lidské, tj. zhruba 20 let, by mohla v tomto časovém rámci nashromáždit ve svém genomu pouze asi 1 700 – ne 60 milionů – mutací.²

Byly nalezeny chybějící mezičlánky?

V epizodě PBS 2 pod názvem „Velké proměny“ vystoupil Donald Johanson, objevitel „Lucy“, domnělého chybějícího mezičlánku. Lidé jsou údajně součástí evoluce, navzdory našim jedinečným schopnostem navrhovat a vytvářet umělecká díla. Naši předci prý asi před 7 miliony let seskákali ze stromů a stali se dvounožci. Tím mohli shromažďovat a přenášet jídlo, a to pak mohlo mít vyšší energii. Potrava podpořila růst větších mozků, což zpětně zase pozitivně přispívalo k efektivnějšímu sběru potravy. Ale Johanson také řekl, že v kostře šimpanzů a lidí stále existují rozdíly, např. jiný tvar pánve, rozdílné úhly v místě, kde se páteř stýká s lebkou a způsob, jakým chodíme s koleny u sebe, zatímco opice chodí s nohama široce od sebe.

PBS však nenabídla téměř žádné skutečné důkazy. Tvrzení o fosilním záznamu plném děr a o „chybějících člancích“ jsou tak často zneužívána, že začnou po chvíli nudit.³ Nejblíže byla k něčemu jako „důkaz“

Liza Shapiro z Univerzity v Texasu, která ukázala, jak přizpůsobivá je páteř lemura. Lemur může chodit po čtyřech, ale skáče vzpřímeně. To samozřejmě neukazuje, jak může čtyřnožec provést všechny přeměny potřebné k tomu, aby se stal skutečným dvounožcem.

Scientific American tvrdí, že byla nalezena řada fosilních hominidů, kteří propojují lidi s předkem podobným opici:

Historická povaha makroevolučních studií zahrnuje spíše závěry z fosilií a DNA než přímé pozorování ... Evoluce například naznačuje, že mezi nejstaršími známými předky lidí (zhruba před pěti miliony let) a anatomicky moderními lidmi (asi před 100 000 lety) můžeme najít posloupnost hominidů, jejichž rysy se postupně méně podobají opicím a jsou stále více modernější, a to také skutečně ukazuje fosilní záznam. [SA 80]

Scientific American také vynesl toto úžasné tvrzení:

Možná 20 nebo více hominidů (ne všichni to byli naši předkové) zaplňuje mezeru mezi australopitekem Lucy a moderními lidmi. [SA 80]

Jak mohlo těchto údajných „20 nebo více hominidů“ zaplnit mezeru, když ani „nejsou všichni naši předkové“? To jinými slovy znamená, že z mezery vypadli do nějaké postranní uličky.

„Mezičlánky“ stále chybí!

Fosilie tzv. „lidoopů“ se často skládají jen z drobných kousků pozůstatků, a to platí i pro spoustu nejnovějších „tvrzení o chybějícím mezičlánku“ *Ardipithecus ramidus kadabba*. Jenže v případě pozdějších vykopávek většího množství kostí se zjistí, že vzorky jsou buď lidské nebo ne-lidské (např. jde o australopitéka).

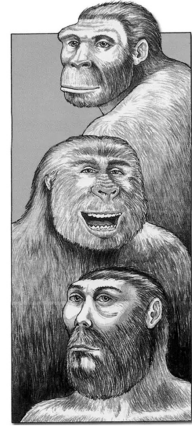
Ale společný vzhled *neprokazuje* společný původ, i kdyby takový řetězec podobných tvorů existoval. Každopádně je takové tvrzení neopodstatněné. Dokonce i při poskytnutí evolučních metod „datování“ fosilní záznam ve skutečnosti ukazuje, že tento údajně jasný vývoj existuje pouze v hlavách evolučních propagátorů. **Marvin Lubenow** prokázal, že v průběhu evolučních „věků“ netvoří různí domnělí „opolidé“ uhla-

Mocná síla předpokladů ...

Jedna neúplná fosilní lebka a tři různé interpretace toho, jak měl vypadat ***Australopithecus boisei***.

To ukazuje na představivost vědců a umělců. Takové „rekonstrukce“ mohou být libovolně podobné jak opicím, tak i lidem – a to v závislosti na úhlu pohledu umělce nebo věroučného systému.

zenou řadu, ale značně se překrývají.⁴ Například do časového rozpětí fosilií *Homo sapiens* zasahuje i období fosilií *Homo erectus*, údajně našeho předka. Také při hlubší analýze různých fosilií je zjevné, že na sebe nenavazují nebo nepatří do základní mozaiky. Morfologie se také překrývá – analýza řady charakteristik ukazuje, že *Homo ergaster*, *H. erectus*, *H. neanderthalensis* i *H. heidelbergensis* byly dnes již téměř jistě jen „odrůdami“ moderního člověka, zatímco *H. habilis* a další exemplář, tzv. *H. rudolfensis*, byly jen druhy australopiteků.⁵ Jméno *H. habilis* je nyní ve skutečnosti považováno za neplatné, protože do tohoto „taxonomického odpadkového koše“ byly nejspíš přiřazeny fragmenty fosilií australopiteků a *H. erectus*.

Původ v Africe?

PBS 6 začíná hluboko v jeskyni ve Francii, kde archeolog Randy White zkoumá jeskynní malby, údajně 30–40 ka (kilo-annum = před tisíci lety). Moderátor pohnutě mluví o nálezech, jak se naši předkové stali skutečnými lidmi a jak se zrodila mysl. Pak se scéna přesune do příkopové propadliny Rift Valley ve východní Africe, odkud „lidé vyšli“.

Údajně se naše větev evolučního stromu odštěpila před 6 Ma (mega-annum = před miliony let) od linie vedoucí k šimpanzům. Naši

předkové slezli ze stromů a stali se dvounohými před asi 4 miliony let, první nástroje byly vyrobeny před 2,5 miliony let, Afriku začali opouštět první lidé před 2 miliony let, ale všichni nakonec vyhynuli, zatímco skutečně moderní lidé opustili Afriku před 50–60 tisíci lety. To vše je „zdokumentováno“ počítačovou grafikou a poté herci.

Vnitřní evoluční spory se přehlížejí

PBS 6 nepřímou obhajuje to, co se nazývá model „z Afriky“, jak si ukážeme později. Moderní lidé měli přijít z východní Afriky a nahradit méně vyvinuté hominidy, kteří se v Africe objevili mnohem dříve. Existuje však další evoluční myšlenka, nazývaná „multiregionální“ hypotéza nebo také hypotéza „regionální kontinuity“, tj. hominidé před dvěma miliony let měli vyjít z Afriky a poté se z nich na různých místech světa vyvinuli moderní lidé. Přestože toto je mezi paleoantropology jedna z nejvášnivějších debat, epizoda PBS představuje pouze jednu stránku příběhu. Podle antropologa Petera Underhilla ze Stanfordské univerzity jsou důvody hašteření a hořkosti mezi zastánci těchto soupeřících teorií v jediném: „Ego, ego, ego. I vědci jsou jen lidé.“ Podle nás mají ve své vzájemné kritice pravdu *obě* strany, protože lidé se zkrátka vůbec nevyvinuli!⁶

Typicky lidské znaky

PBS 6 ukázala lebku „datovanou“ na 100 000 let s tím, že kdybychom tohoto člověka potkali v moderním oblečení, nepřipadal by nám vůbec zvláštní. Psycholog z Massachusettského technologického institutu Steven Pinker poukázal na to, že dnešní lidské děti kdekoli na světě se mohou naučit jakýkoli jazyk, naučí se počítat, a stejně tak dobře pochopí i obsluhu počítače. Vyslovil tedy tento názor: „Typicky lidské znaky naší inteligence musely existovat ještě předtím, než se naši předkové rozptýlili do různých kontinentů.“

Lidé, kteří údajně opustili Afriku před 50–60 tisíci lety se setkali s neandertálci – ti se měli vyvinout z hominidů, kteří odešli z Afriky ještě

dříve. Byli větší a silnější než my, měli větší mozky a vyznačovali se velkým nosem, ustupující bradou (prognacie) a čelem, malými líce-mi a výraznými nadočnicovými oblouky (supraorbital tori). Byli však méně kreativní, téměř bez obrazotvorných projevů nebo umění a obřadního pohřbívání svých mrtvých. Hroty jejich oštěpů se daly snadno vyrobit štípáním kamene, ale neměly dlouhý dosah, takže se používaly hlavně k bodání. Údajně se učili spíše napodobováním než předáváním informací prostřednictvím vysoce vyvinutého jazyka.

Ti pozdější příchozí však již pohřbívali své mrtvé obřadným způsobem a vyráběli promyšlenější oštěpy s hroty vyřezávanými z paroží, které měly delší dosah. Vynalezli také důmyslný vrhač oštěpů. A co je nejdůležitější, používali kultivovaný jazyk, který jim umožňoval předávat informace rychleji a na delší vzdálenost.

Praktikovali také umění a kulturu. PBS 6 představuje techniku „spit painting“ (malování pliváním), kterou mohli používat pro své jeskynní malby a dále ukazuje, že používali speleotémy (stalaktity a stalagmity – krápníky) jako hudební nástroje, jakési přírodní bicí.

Kreacionistický pohled na jeskynní lidi a neandertálce

Bible nám říká, že první člověk, Adam, byl stvořen z prachu země a první žena z jeho žebra. [Genesis 1](#) také učí, že živí tvorové se rozmnožují „podle svého druhu“ – viz [Kapitola 4](#). Proto ani nemáme důvod očekávat nějaký postupný přechod od zvířat k člověku.

Jeskynní lidé a Bible

Jednou z důležitých událostí zaznamenaných v Bibli je zmatení jazyků v Babyloně. Zjevným výsledkem bylo vytvoření hlavních jazykových rodin, z nichž se poté rozvinuly moderní jazyky. Ale rozdělení lidí podle jejich nově vytvořených jazykových skupin mělo i další dopad.

Událost v Babyloně vedla k izolaci malých skupin lidí, z nichž každá

pak nesla jen určitou část z celkového genofondu. To pomohlo ustálit některé vlastnosti. V tomto hrál svou roli přírodní a pohlavní výběr a vznikly tak různé skupiny lidí (nesprávně „rasy“), které jsou patrné dodnes.

Některé skupiny lidí také byly izolovány od civilizace. I dnes je možné si představit typicky málo rozšířenou skupinu lidí, která byla náhle izolována od civilizace, např. na pustém ostrově. Mnohé z takovýchto skupin neuměly tavit kovy nebo stavět domy. Tito lidé tedy museli použít nejtvrďší dostupný materiál (kámen) a využít již existující struktury (jeskyně). Různé rodové skupiny měly také různou úroveň uměleckých schopností. Takže je celkem snadné pochopit, že lidé jako *Homo erectus* a neandertálci byli pravděpodobně potomky lidí z Babylonu, kteří se izolovali od velkých měst a rozvinuly se u nich určité fyzické rysy, díky fixaci konkrétních genů v malé populaci a také selektivním faktorům. Tudíž tzv. „doba kamenná“ je zcela klamný pojem – spíše jde o projev jeskynní/kamenné technologie různých skupin lidí. Někteří lidé mají tuto úroveň technologie i dnes, ačkoli žijí v naší době a jsou to stejní lidé jako my.

Jedinečnost lidského mozku

PBS 6 znovu cituje psychologa Pinkera a jeho poukaz na to, že lidský mozek obsahuje 100 miliard buněk, a co je důležitější, tyto neurony vytvářejí 100 bilionů spojení, „přesně propojených tak, aby mohly vytvořit inteligenci“. Jenže celý tenhle proces připsal mutacím za období desítek až stovek tisíců let. Dosud však neobjevil jedinou mutaci, která by mohla navýšit účelné informace, natož takové kolosální množství nezbytné ke správnému propojení mozkového superpočítače.

Toto mělo být řízeno přírodním výběrem – patrně k získání schopnosti manipulovat s jinými lidmi. Lepší ovládnání jazyka totiž znamená lepší ovládnání společnosti. Toto mělo být řízeno přírodním výběrem – patrně k získání schopnosti manipulovat s jinými lidmi. Lepší ovládnání jazyka totiž znamená lepší ovládnání společnosti.

Lidská vs. šimpanzí mysl

Epizoda PBS se obrací na psychologa Andrewa Whiten z University St. Andrews ve Skotsku, který testoval způsob učení malých dětí. (Mimochodem, nad vstupními dveřmi do školy je nápis v latině „*In principio erat Verbum*“, což je část latinského překladu verše Jan 1:1, „Na počátku bylo Slovo“). Whiten testoval děti pomocí malých panenek, kdy jedna z nich odloží na určité místo nějaký předmět a odejde. Druhá panenka pak tento předmět vezme a schová ho někam jinam. Poté se první panenka vrátí, a v té chvíli se dítěti položí otázka, kde bude ta panenka předmět hledat. Tříleté dítě si myslí, že v tom novém úkrytu, zatímco pětileté dítě si správně uvědomí, že první panenka nemůže o přemístění předmětu vědět, a tak bude hledat tam, kde ho předtím zanechala. (Někdy se tomu říká test „Sally-Anne“, kde panenka „Sally“ něco ukryje v nepřítomnosti „Anne“.) Whiten tedy dospěl k tomuto závěru:

Tříleté dítě nedokáže připisovat činy druhým. Ale ve věku pěti let má již dětský mozek vyvinutou schopnost představit si smýšlení někoho jiného. [PBS 6]

Program to staví do protikladu k šimpanzům, kteří tohoto nejsou schopni v žádném věku: „Touto zkouškou retrospektivního připisování úkonů žádný šimpanz neprošel.“

Jazyk

Na světě je dnes asi 6 300 jazyků. Všechny mají určitá omezení a dodržují přísná pravidla zvaná syntaxe. To nám umožňuje hierarchicky třídit informace, což je něco, co šimpanzi nedokážou ani s tím nejlepším výcvikem pomocí posunků.

Existuje určitá možnost učení syntaxe pomocí napodobování, která však po sedmém roce života postupně vymizí. PBS 6 se přesunula do Managuy, hlavního města Nikaraguy, kde potkáváme „Mary No name“. Narodila se neslyšící a nikdo ji neučil znakovou řeč, takže ni-

kdy neměla možnost naučit se syntaxi. Je však dostatečně inteligentní na to, aby komunikovala pomocí několika posunků, ale pouze s lidmi, kteří znají kontext.

PBS 6 dokumentuje v období po nikaragujské revoluci snahu amerických expertů na znakovou řeč naučit tento jazyk neslyšící z izolovaných obcí, ale bez úspěchu. Místo toho si však děti vyvinuly svou vlastní znakovou řeč, která je plnohodnotným jazykem včetně správné syntaxe a schopnosti vyjadřovat složité myšlenky jako u mluvené řeči. Chtěly komunikovat s ostatními lidmi raději podle svého, než aby jim byl jazyk vnucován.

Neslyšící lidé ve skutečnosti zpracovávají znakovou řeč stejnými oblastmi mozku, jaké používají ke zpracování mluvené řeči i slyšící, včetně Brocova centra řeči a Wernickeovy oblasti. To je patrné u neslyšících pacientů s poškozenou některou z těchto oblastí – ti mají totiž ve znakové řeči podobný typ afázie (neschopnost mluvit), jakou trpí i slyšící lidé v mluvené řeči.⁷

Evoluce jazyka?

Nic z výše uvedeného nemá co dělat s evolucí. Oblasti mozku na zpracování jazyka jsou pro člověka jedinečné a umožňují nám používat syntaxi v psané i znakové řeči.

Přesto ateista Richard Dawkins z Oxfordské univerzity představuje v PBS 6 své obvyklé vyprávění o tom, jak řeč poskytla selektivní výhodu, čímž umožnila přežít více potomkům. Je zajímavé, že jediným tématem vystoupení tohoto známého propagátora neodarwinismu byl právě jazyk, přestože Dawkinsovým oborem není lingvistika, ale biologie. Seriál PBS kupodivu také neukázal Dawkinse v jeho obvyklé roli zuřivého propagátora ateistického náboženství, což je jeho hlavní forma propagace Darwina. Producenti pořadu pravděpodobně nechtěli *příliš* zjevnými materialistickými důsledky evoluce jítřit americkou veřejnost, která by mohla díky takto neomalenému ateismu evoluci odmítat.

Potíže s evolucí jazyka

Nestačí jen tvrdit, že jazyky se vyvinuly, ale je nutné poskytnout k tomu i patřičný mechanismus. Evolucionisté obvykle tvrdí, že jazyky se vyvinuly ze zvířecích zvuků. Někteří dokonce tvrdí, že postupná změna jazyků se podobá biologické evoluci. Ovšem skutečná pozorování jazyka nám ukazují zcela odlišný obraz.

Za prvé, starověké jazyky byly skutečně extrémně složité již díky mnoha různým způsobům skloňování. Není tu ani náznak nějakého budování z jednodušších jazyků. Například v indoevropské rodině měly sanskrt, klasická řečtina a latina mnoho různých způsobů skloňování podstatných jmen pro různý pád, rod a číslo, zatímco slovesa se skloňovala pro čas, rod, číslo a osobu. Moderní formy pocházející z těchto jazyků mají počet skloňování výrazně nižší, což svědčí o trendu od složitějšího k jednoduššímu, a to je *opakem* evoluce. Angličtina téměř úplně ztratila skloňování a zachovala si jich pouze několik, jako např. přivlastňovací „s“.

Angličtina také ztratila 65–85 % staré anglické slovní zásoby a bylo také ztraceno mnoho slov klasické latiny z jejích následných verzí, tedy románských jazyků (španělština, francouzština, italština atd.).

Za druhé, většina změn *nebyla* náhodná, ale byla výsledkem *inteligence*. Například: tvorba složenin spojováním jednotlivých slov, tvorba odvozenin přidáváním předpon a přípon, modifikací významu a přejímáním slov z jiných jazyků včetně kalků (převzaté složené slovo, kde je přeložena každá složka a poté vše spojeno dohromady). Existují také nevědomé, ale rozhodně ne náhodné změny, jako jsou systematické posuny fonetického znění, například ty, které popisuje Grimmův zákon (mnohá germánská slova jsou uvedena do souvislosti s latinskými a řeckými slovy).⁸

Memy

V 6. epizodě PBS nazvané „Mysl ve velkém třesku“ Dawkins řekl:

Tím jediným často viděným druhem evoluční změny vůbec není genetická informace, ale je to kulturní evoluce. A pokud si to přeložíme do darwinovské řeči, pak budeme mluvit o přežití rozdílných memů namísto genů. [PBS 6]

Dawkins mluvil o memech již mnohem dříve, ve své knize *The Selfish Gene* (*Sobecký gen*), a jednou z jeho nových fanynek byla psycholožka Sue Blackmoreová z University of West of England, která v PBS 6 řekla:

Memy, to jsou nápady, zvyky, dovednosti, gesta, příběhy, písně – zkrátka vše, co si mezi sebou vzájemně předáváme napodobováním. A pak je kopírujeme ... čímž nastává soupeření mezi memy a tím je formována naše mysl a kultura, podobně jako konkurence mezi geny formuje celou biologickou evoluci.

Řekla bych, že v dnešní době postupuje memetická evoluce stále rychleji a téměř zcela převzala roli nad evolucí biologickou ...

Memy, bojující proti genům vypadají např. takto: „Čím jste vzdělanější, tím méně máte děti.“ [PBS 6]

Tak teď podle všeho memy našly svůj nový domov – internet, a ten nás ve skutečnosti zotročil, jak se nám říká.

Blackmoreová dokonce věří, že myšlenka vlastního „já“ je pouhou iluzí vytvářenou soupeřícími memy v mozku. Ale podle jejího vlastního systému, který uznává se jí musíme ptát: „Kdo (nebo spíše co) vlastně navrhuje tuto myšlenku?“!

Nicméně když se takové věci jako je internet, antikoncepce, nějaký vynález, inzulin apod. nazývají „memy“, začíná to být k smíchu. Protože termín, který popisuje úplně vše, ve skutečnosti nepopisuje vůbec nic. Blackmoreová neudělala nic jiného, než že použila stejnou nálepku téměř na cokoli, jenže to k našim znalostem ničím nepřispívá.

Není divu, že evolucionista Jerry Coyne nazval knihu Blackmoreové „dílem nikoli vědy, ale přemrštěné obhajoby“. Říká, že memy jsou „jen novým trpytivým obalem hromady starých a zaběhlých názorů“. On je také přesvědčen, že evoluční psychologie je pavěda (a tedy nesmysl).

Coyne však není žádným přívržencem kreacionismu, ale vášnivým – avšak neúspěšným – odpůrcem stvoření.⁹

Kritici seriálu PBS ze strany Institutu Discovery poukazují na to, že pokud by výuka pavědy ve vědeckých učebnách skutečně znepokojovala takové jako je např. (vášnivá evolucionistka) Eugenie Scottová, i oni by se postavili proti evoluční psychologii a memetické evoluci, a ve vědeckých učebnách by rozhodně nepodporovali šíření této série PBS.¹⁰ Jenže nestalo se tak – ve skutečnosti to, proti čemu se staví je pouze zpochybňování jejich materialistické víry.

Závěr

Je zjevné, že evolucionisté se obávají stále rychleji se šířících kreacionistických poznatků, a to navzdory jejich maximálnímu úsilí o cenzuru – o tom svědčí všechny ty vynaložené peníze a čas na seriál PBS „*Evolution*“, články v předních vědeckých časopisech a masivní politická kampaň, která má zabránit učitelům ve školách předkládat alternativy k evoluci. Proto se zoufale snaží těmito informacím čelit. Jenže při pečlivém vědeckém zkoumání jejich úsilí nemůže obstát, a nakonec každý rozumně uvažující pozorovatel musí uznat, že evoluce je pouze účelová dedukce z materialistického systému víry. Je to filozofie/náboženství pod maskou „vědy“.

Odkazy a poznámky

1. Viz také Don Batten, Human/chimp DNA similarity: Evidence for evolutionary relationship? *Creation* 19(1):21–22, December 1996–February 1997.
2. W.J. ReMine, *The Biotic Message* (St. Paul, MN: St. Paul Science, 1993), chapter 8.
3. For example, see J. Sarfati, Time's alleged 'ape-man' trips up (again), *Journal of Creation* 15(3) 2001.
4. M. Lubenow, *Bones of Contention* (Grand Rapids, MI: Baker Books,

1992). Return to text.

5. J. Woodmorappe, The non-transitions in 'human evolution'—on evolutionists' terms, *Journal of Creation* 13(2):10–13, 1999.
6. Vysvětlení myšlenek „z Afriky“ a „regionální kontinuity“ vzhledem k biblickému modelu viz C. Wieland, No bones about Eve, *Creation* 13(4):20–23, September–November 1991.
7. G. Hickok, U. Bellugi, and E.S. Klima, Sign Language in the Brain, *Scientific American* 284(6):42–49, June 2001.
8. K. May, Talking Point, *Creation* 23(2):42–45, March–May 2001, and A. Steel, The Development of Languages Is Nothing Like Biological Evolution, *Journal of Creation* 14(2), 2000.
9. Viz C. Wieland, New eyes for blind cave fish?
10. Kritika Discovery Institute uvádí tyto dobré body v *Getting the Facts Straight: A Viewer's Guide to PBS's Evolution* (Seattle, WA: Discovery Institute Press, 2001). R

Poznámka k citacím: Citace ze *Scientific American* od Johna Rennieho jsou označeny „SA“, následované číslem stránky. Citace a další zmínky o seriálu PBS-TV „Evolution“ jsou označeny „PBS“, následované číslem epizody, např. „PBS 6“ odkazující na epizodu 6.

